

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10T/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010193
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8815010193.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudcom JUDr. Martinom Kopinom, v trestnej veci proti obžalovanej R. Š., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 6. augusta 2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

R. Š., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z. č. XX,
okres L., kuchárka Reštaurácie X. U. W.

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

dňa 11.11.2014, asi o 11:30 hod., viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., po štátnej ceste na ulici Slovenskej v Hanušovciach nad Topľou, okres Vranov nad Topľou, smerom na Prešov a vo svojom jazdnom pruhu, na riadne označenom priechode pre chodcov, vedeniu motorového vozidla nevenovala náležitú pozornosť, neskoro spozorovala chodkyňu - poškodenú X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ul. č. XXX/XX, Q. W. M., okres U. W. M., ktorá prechádzala cez cestu po priechode pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla, kedy motorové vozidlo vedené obžalovanou pravou prednou časťou narazilo do pravej strany tela poškodenej, poškodená spadla na vozovku a utrpela pomliaždenie prednej plochy oboch kolien, pomliaždenie čela vpravo, pomliaždenie dlaňovej plochy oboch rúk a akútnu stresovú situáciu s dobou liečenia v trvaní najviac štyroch týždňov,
t e d a

inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností, podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest v sume 300,00 (tristo) EUR.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ukladá obžalovanej náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených: X. R., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX/XX, Q. W. M., okres U. W. M. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, s nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na tomto súde obžalobu sp. zn. Pv 1129/14/7713 na obvinenú R. Š. pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 29.06.2015, sp. zn. 10T/75/2015, proti ktorému bol v zákonom stanovenej lehote podaný odpor.

Po podaní obžaloby súd obžalobu preskúmal, vrátane prípravného konania, ktoré predchádzalo jej podaniu a konštatuje, že prípravné konanie bolo orgánmi činnými v trestnom konaní vykonané zákonným spôsobom a bez pochybení, pri dodržaní práv obhajoby. Obvinenie bolo vznesené obžalovanej dňa 07.01.2015, pričom si predmetné uznesenie prevzala dňa 12.01.2015. Zvolila si obhajcu, pričom obhajca bol prítomný už pri jej výsluchu obvinenej dňa 15.01.2014 a následne bol na svoju žiadosť upovedomovaný o všetkých výsluchoch a procesných úkonoch vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorých sa spravidla aj zúčastňoval.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej R. Š., poškodenej - svedkyne X.N. R., svedka R. V., H. T., Y. X. M. - všeobecnej lekárky poškodenej, vykonal znalecké dokazovanie výsluchom znalca Y. T. T., znalca v odbore: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) a oboznámením jeho znaleckého posudku č. 34/2014 zo dňa 31.12.2014. So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní čítaná zápisnica z výsluchov svedkov z prípravného konania: R. T. zo dňa 06.02.2015 a svedka - poškodeného R.. K. F., zástupkyne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. zo dňa 23.02.2015. Boli vykonané listinné dôkazy: lekárske správy, záznam z dopravnej nehody, zápisnica o ohliadke, plánik, zápisnica o ohliadke motorového vozidla, obrazový záznam - fotodokumentácia, výpis evidenčnej karty vodiča, odpis z Registra trestov, odpoveď na lustráciu v Registri priestupkov, správa o povesti OÚ Michalovce - odbor všeobecnej vnútornej správy, správa o povesti a správa od zamestnávateľa, uplatnenie nároku na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. z 21.02.2019. Ako listinný dôkaz bol vykonaný aj znalecký posudok č. 135/2018 znalca Y.. R. M. z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia: Chirurgia a traumatológia, zo dňa 03.12.2018, ktorý do konania predložil obhajca obžalovanej. Bol vykonaný zvukovoobrazový záznam - kamerový záznam Mestskej polície Hanušovce nad Topľou z kamery umiestnenej na križovatke ulíc Slovenská a Jarmočná v Hanušovciach nad Topľou. Na návrh obhajcu zvukový záznam telefonických rozhovorov medzi obžalovanou a poškodenou zo dňa 18.11.2014 a 21.11.2014.

Súd nevyhovel návrhu obhajoby na vykonanie dôkazov: výsluch Y.. E. U.; výsluch Y.. J. Q.; znalecké dokazovanie výsluchom znalca a oboznámením znaleckého posudku znalca Y.. R. M.. Tento dôkaz súd vykonal ako listinný dôkaz, ako je uvedené vyššie. Tiež odmietol prizvať znalca z odboru traumatológie a uložiť mu vyhotoviť kontrolný znalecký posudok k posudku znalca Y.. T..

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná R. Š., po zákonných poučeníach, vrátane poučenia o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, vyhlásila, že je nevinná zo skutku, ktorý sa jej v obžalobe kladie za vinu.

Obžalovaná R. Š. (ďalej len obžalovaná) na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, uviedla, že: cestovala som do Prešova, bola hustá premávka, veľa chodcov a vtedy mi náhle do cesty vbehla žena po tom, čo ostatní chodci cez cestu už prešli. Snažila som sa vyhnúť, pribrzdila som,

stočila som vozidlo doľava, aby som ju obišla. Podarilo sa mi to a to tak, že svojim vozidlom som sa tejto chodkyne ani nedotkla. Vozidlo som odstavila na krajnici v smere mojej jazdy. Z vozidla som vystúpila, tá pani už ku mne kráčala. Povedala mi, že sa potkla a spadla, že má špinavé šaty a že našťastie jej nič nie je. Dala som jej 20,00 EUR, aby si šaty vyprala. Pani nemala žiadne zranenia, povedala, že jej nič nie je, odmietla ísť do nemocnice, odmietla privolať políciu a tak sme sa rozišli. Ja sama som jej navrhla, že ju odveziem do nemocnice a zároveň som chcela volať aj políciu. Ona toto všetko odmietla. Pani povedala, že má nejaké psychické problémy, že jej nič nie je, že si len na chvíľu sadne na lavičku. Po niekoľkých dňoch, presne nepamätám koľko, začala volať môjmu bratovi Y. Š., lebo na mňa číslo vraj nemala. Číslo na môjho brata jej vraj zistil jej zať, ktorý je policajt, podľa čísla značky auta. Keďže bratovi volala stále do práce, tak som jej volala, čo vlastne chce. Najprv povedala, že sa so mnou chce len porozprávať, lebo som údajne náhle odišla, potom mi ale povedala, že odo mňa chce viacej peňazí a je preto ochotná povedať, že spadla niekde na schodoch. Ak jej tie peniaze nedám, povedala mi, že ma udá na políciu. Tie telefonáty sa opakovali viackrát, preto som potom niektoré nahrala. Ďalej uviedla, že si nepamätá, vzhľadom na odstup času, čo malo zapríčiniť pošmyknutie a pád poškodenej, ale zrejme to, že sa ponáhľala a cez prechod pre chodcov prechádzala rýchlo. Poškodená prechádzala cez cestu z ľavej strany na pravú z pohľadu vodiča. Po tom, čo chodci prešli, jej poškodená do cesty vbehla sama. V čase skutku na mieste činu nevidela žiadne viditeľné zranenia poškodenej na rukách, dlaniach, ani na čele. Keď zbadala chodkyňu, išla rýchlosťou asi 30 km/h - 40 km/h. Žiadnou časťou vozidla poškodenú nezachytla. 20,00 EUR na úhradu špinavých šiat dala poškodenej preto, že plakala, že má chorého manžela, ktorý má odrezanú nohu a zľutovala sa nad ňou. Poistovní nahlásila haváriu až potom, čo ju obvinila polícia.

Poškodená svedkyňa X. R. po zákonných poučeníach k svojej osobe uviedla, že pred nehodou nemala žiadne psychické problémy, ale po nehode začala mať psychické problémy, vyhľadala pomoc psychiatra a bralá aj psychofarmaká. Manžel jej zomrel 09.01.2015. K skutku uviedla: Z pošty v Hanušovciach som cez cestu prechádzala oproti k potravinám. Pred reálnym vstupom do vozovky som stála už na ceste na prechode, na kraji, poobzerala som sa do obidvoch strán, či ide auto, žiadne nešlo, preto som pokračovala v prechádzaní cez cestu. Keď už som bola na konci prechodu, ohľadla som sa doprava, pozerám, ide na mňa auto, veď to ma zabije. Vodička na cestu nepozerala, pozerala na pravý bok. Keď som to auto zbadala, bolo odo mňa asi pol metra. Ja som zrýchlila krok. Na to mi narazila autom do päty botasky pravej nohy a do pravého boka. Na to som spadla na ruky, na obe dlane, celá som sa natiahla na cestu. Tiež som spadla na kolená. Narazila do mňa predkom vozidla, niekde, kde je svetlo, ale nepamätám na ktorej strane. Mňa odhodilo dopredu. Ona hneď nezastavila, ale pokračovala v jazde ďalej a zastavila asi až 30 - 40 metrov za zrážkou. Za ňou zastavila biela embéčka, z ktorej vystúpil blondavý chlap a povedal mi, že ma mohol prejsť. On potom pokračoval ďalej v jazde. Jeho meno neviem. Ja som v šoku dvihla hlavu, vodička, ktorá má zrazila, prišla ku mne, pýtala som sa, kde ste sa pozerali, ona odpovedala áno, áno, som sa obzrela. Pýtala sa ma, či mi niečo nie je, ja jej na to akože nie, pozrite na mňa. Mala som kolená aj ruky zrafané a bola som celá špinavá. Mala som modriny na kolenách, rukách, aj na boku. Najprv som k lekárovi ísť nechcela, potom som išla, keď ma to bolelo. Zlomeniny som nemala žiadne, iba modriny na kolenách, dlaniach, boku, potom ma boleli aj plecia, ako som spadla. Mala som zodreté dlane, aj kolená, išla mi z nich krv. Nohavice boli po páde pozadierané, ale roztrhnuté neboli. Botasky boli zodraté, mala som odreté aj prsty na nohe v tej botaske. Ona ku mne prišla, chytila ma pod pazuchu a viedla ma k svojmu autu. Pýtala sa ma, či má volať políciu. Na to, či má volať záchranku, sanitku, sa nepýtala. Na jej otázku, či má volať políciu, som jej povedala, že pani, veď by vám hneď zobrali vodičský. Ona mi na to, že nielen vodičský, ale i zavrieť by ma za to mohli. Ja jej na to, že pani, šak ste ma mohli zabiť a ja mám doma chorého muža. Povedala mi, že má malé deti, začínal advent, tak som sa kresťansky zľutovala, aby teda políciu nevolala. Na to mi dala 20,00 EUR, povedala mi, nech si vyperiem šaty, sadla do auta a išla preč. Ja som potom sadla na lavičku, bola som v šoku. Ja pri sebe stále nosím zápisník, niečo mi nesedelo, preto som si zapísala typ auta a jeho evidenčné číslo. Nesedelo mi, že tak rýchlo sadla do auta a išla preč. Pri mne sa tam zbehla kopa ľudí, vyšli aj z predajne, aj predavačka. Ja som tam mala auto pri pošte, keďže som tiež vodič. Ale tak som sa triasla, zavolala som zaťovi R. V., aby po mňa prišiel. Ďalej uviedla, že zranenia, ktoré utrpela pri nehode, ju začali bolieť v ten deň poobede, keď prišla domov. Kolená jej začali modrieť, ruky mala zodraté. Lekára navštívila asi týždeň po nehode. Na otázku, prečo podala trestné oznámenie až 11 dní po nehode, uviedla, že tak urobila až potom, keď ju všetko začalo veľmi bolieť. Uviedla, že po nehode kontaktovala obžalovanú s tým, že sa ide liečiť, bolia ju kolená a 20,00 EUR, ktoré jej dala po nehode na náhradu škody, je málo, že chce aspoň 100,00 EUR. Na otázky obhajcu uviedla, že psychiatrické problémy začala mať a liečiť sa začala už pred nehodou, pretože jej manžel bol chorý. Na otázku obhajcu zopakovala, že trestné

oznámenie dala až 11 dní po nehode preto, že cítila bolesť, ktorá neustávala. Po nehode si povedala, že nepôjde s každou rankou k lekárovi, myslela si, že to prestane. Trestné oznámenie sa rozhodla dať až potom, keď to neprestávalo a celá zmodrela. Na otázku obhajcu uviedla, že jej obvyklý spôsob života po nehode dňa 11.11.2014 sa zmenil tak, že sa zdržiavala viacej doma, veľmi nevychádzala, dávala si masti a obklady. Bola uzavretá. Bála sa o koleno, ktoré jej bolo operované asi päť rokov pred nehodou. Je pravda, že tri až štyri dni po nehode šoférovala vozidlo, to preto, že mala chorého manžela, musela ísť nakúpiť a na lieky a práve preto, že ju boleli kolená, nešla peši, ale autom.

Svedok R. V. uviedol, že poškodená je jeho svokra, s ktorou má normálny vzťah. Vypovedal v súlade so svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 29.04.2015, ktorú doplnil: Pýtal som sa svokry, ktorá mi oznámila, že ju zrazilo auto, či sa jej niečo stalo, ona mi oznámila, že ju auto zrazilo na prechode, ona spadla dopredu rukami. Povedala mi, že si udrela koleno. Pýtal som sa jej, kde je vodička auta, ktoré do nej narazilo. Povedala, že pred pár minútami odišla, že jej tamtá vodička nariekala, že má malé deti, svokra necítila nijakú veľkú bolesť, tak sa dohodli tak, že jej tá vodička dala 20,00 EUR, aby si oprala nohavice. Povedala, že vodička ju prosila, aby nevolali žandárov, lebo ju dajú do basy. Pýtal som sa jej, či jej mám volať sanitku, alebo ju odvieť k lekáre. Svokra povedala, že nie, že ona nikde behať po doktoroch nechce, že má doma lieky, nech ju odveziem domov. Po tom, čo som ju odviezol domov, išiel som naspäť do práce. O niekoľko dní, asi 4 - 5, mi volala svokra, že bola u lekára na ortopédii, resp. u svojej lekárky, že ju bolí koleno a chce s tým niečo robiť. Povedal som jej, nech príde na oddelenie nahlásiť dopravnú nehodu. Prišla a zdokumentovala sa. Na otázku, aké zranenia videl na poškodenej po príchode na miesto činu dňa 11.11.2014, uviedol, že na nej videl odreninu na ruke - ľavej dlani. Iné zranenia na nej nevidel. Trochu chrámala na koleno, na ľavú nohu, ale koleno nevidel, lebo ho mala pod nohaviciami. Nohavice boli trochu ošúchané na ľavom kolene. Ďalej uviedol, že v čase nehody pracoval ako policajt a to ako zástupca riaditeľa OO PZ Hanušovce nad Topľou. Na otázku obhajcu, prečo hneď po nehode nezavolať policajtov, nezdokumentovalo sa miesto činu a prečo nepodali trestné oznámenie, uviedol, že poškodenú - svokru o týchto postupoch informoval, ale uviedla mu, že nič nebude na polícii hlásiť, nikde nebude po polícii chodiť, že ona sa s vodičkou dohodla a ďalej to riešiť nebude. K otázke obhajcu, k jeho vzťahu k policajtovi Y. V. z ODI Vranov n/T., ktorý vec šetril, uviedol, že si s ním síce tyká, ale bližší osobný vzťah s ním nemá, iba čisto pracovný. K otázke obhajcu, k jeho vzťahu k ustanovenému znalcovi vo veci Y. T. T., uviedol, že sa s ním nestretol, nepozná ho, nemá k nemu žiadny bližší osobný vzťah a nikdy s ním netelefonoval. K otázke samosudcu, čo podľa jeho vedomostí primálo jeho svokru - poškodenú k zmene rozhodnutia a to podaniu trestného oznámenia cca 11 dní po nehode, uviedol, že mu k tomu uviedla, že má problémy s kolenom, že ju bolí a bola s ním u lekára. Zohnala si číslo na obžalovanú a telefonovala s jej bratom, pretože Š. s ňou odmietla komunikovať.

Svedkyňa H. T. po zákonných poučeníach uviedla: Sú tomu už dva roky, neviem, či si spomeniem na všetko. Išli sme s manželom na aute do Hanušoviec oproti OD Rubín, ja som tam išla kopírovať nejaké lekárske správy. Zbadali sme pani R., t. j. ja, manžel a rôzni iní ľudia, ako vstúpila na prechod pre chodcov. V momente, keď naň vstúpila, žiadne autá nešli. Akurát jedno biele auto odbočovalo z hlavnej cesty v smere z Vranova na Prešov doľava pri pošte do uličky. Ja som bola práve sklonená, hľadala som lekárske správy, keď som sa pozrela, videla som pani R., ako kľučí na prechode spadnutá na kolená s rukami - dlaňami opretými o zem. Podotýkam, že pani R.Ú. som poznala podľa mena, toľko čo sa poznáme, že chodíme spolu do kostola. Ja som vystúpila z auta a išla som jej pomôcť. Nejaké zelené auto - Fabia zastavilo asi 20 metrov za miestom zrážky, na autobusovej zastávke. Od toho auta sa k poškodenej R. blížila pani Š. a ja som k nej šla od nášho auta. Pani R. v momente zrážky už bola skoro na kraji prechodu pre chodcov. Š.G. vo svojom aute obišla biele auto, ktoré odbočovalo doľava a zastavila ďalej, ako som uviedla. Keď som ja prišla k poškodenej R., pýtala som sa jej, čo sa stalo, či netreba volať políciu. Š.G. sa pýtala R. rovnako, či sa jej nič nestalo. R. sa jej spýtala, že prečo nedávate pozor pani. Š. ju zavolať k sebe k autu a ja som išla do papiernictva. Z papiernictva s prítomnými ľuďmi a predavačkou sme pozerali cez okno, čo robí R. a Š. pri aute. Videla som, že poškodená R. mala v ruke peňaženku, ktorú zatvárala. Keď som po zrážke prišla k poškodenej R., aby som jej pomohla, ona sa na nohy postavila sama a začala sa otrepovať. Ja som sa jej nepýtala, či mám volať sanitku alebo políciu a neviem, o čom sa s ňou bavila obžalovaná Š., lebo hneď, ako k nej prišla, ja som šla do papiernictva. Ďalej k okolnostiam dopravnej nehody uviedla, že pred obžalovanou vyššie biele, asi dodávkové vozidlo odbočovalo doľava. Obžalovaná ho obchádzala sprava a pokračovala v smere jazdy na Prešov, preto asi nevidela poškodenú prechádzajúcu cez prechod pre chodcov, ktorá v jej smere jazdy prechádzala zľava doprava. V mieste zrážky bola poškodená skoro na konci prechodu pre chodcov. Po zrážke žiadne

viditeľné zranenia na poškodenej R. nevidela. Videla len, že mala nohavice na kolenách zaprášené a otrepávala si ich.

Svedok R. T., ktorého výpoveď zo dňa 06.02.2015 z prípravného konania bola, po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní čítaná, uviedol, že presne v nezistený deň zaparkoval svoje vozidlo pri budove Rubín v Hanušovciach n/T. Vtom od Prešova prechádzala kolóna sprevádzaná majákom. Po tom, čo prešla kolóna, počul náraz. Všimol si pri konci prechodu pre chodcov p. R., ktorá kľáčala na prechode pre chodcov na rukách a nohách. Vodička Fabie podišla k R., pričom už pri tejto stála jeho manželka - p. T.. Počul, ako sa R. sťažovala na vodičku Fabie, že čo robí a kde pozerá. Manželka pomohla R. vstať a odišla do obchodu na nákup. Potom prišla do vozidla a odišla. V čase nehody bol asi 10 metrov od samotného priechodu pre chodcov.

Svedkyňa, splnomocnenkyňa poškodeného - Všeobecnej zdravotnej poisťovne a. s., R. F., ktorej výpoveď zo dňa 23.02.2015 z prípravného konania bola, po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní čítaná, uviedla, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si uplatňuje nárok na náhradu škody v trestnom konaní. Listom zo dňa 21.02.2019 si tento nárok Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. vyčíslila.

Svedkyňa Y. X. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je ošetrojúcou lekárkou poškodenej X. R., nie je však v žiadnom vzťahu k žiadnej zo strán konania. Jej vzťah k poškodenej je iba pracovný, ako lekár k pacientovi. Okolnosti a jej zranenia, ktoré mala utpieť po dopravnej nehode 11.11.2014, si nepamätala. Po nahliadnutí do jej lekárskej správy poškodenej zo dňa 20.11.2014 k tomu uviedla: Pacientka prišla na vyšetrenie 10 dní po úraze a konštatuje, že v uvedený deň 11.11.2014 bola zrazená na priechode v Hanušovciach nad Topľou autom. Uviedla presný čas medzi 11:30 a 12:00 hod., vedela poznávaciu značku, auto jej narazilo do pravej dolnej končatiny. Ona spadla na obe kolena a na horné končatiny. Čiže tak jak na štyri, na zem. Na vyšetrení nikde nebola v deň úrazu, ani krátko potom, ale postupne sa jej zhoršovali bolesti už operovaného ľavého kolena, aj hlavy a bolelo ju svalstvo celého tela. To je zo subjektívnej anamnézy pacientky, t. j. z jej slovného udania. Objektívne ja zisťujem, že v oblasti ľavého kolena mala hematóm, čiže krvnú podliatinu v regresii, znamená už na ústupe, o rozmeroch 9 cm x 5,5 cm. V oblasti pravého kolena už len minimálna krvná podliatina, vstrebaná, s rozmermi 2 cm x 1,5 cm. Pacientka sa žiadala na ortopedické vyšetrenie, keďže išlo hlavne o bolesť ľavého kolena, ktoré mala už predtým operované ortopédom a jej doporučujem aj chirurgické vyšetrenie, keďže išlo o akútny úraz, úraz s odstupom 10 dní, t. j. čo sa týka chirurgických záležitostí. Pacientka je v dlhodobej liečbe psychiatra pre depresívnu poruchu a popisovaný úraz jej ju zhoršil, tak to mám zapísané v ten deň pri diagnóze. Na otázky obhajcu uviedla, že nemá atestáciu z odboru psychiatria. Ale ako všeobecný lekár je oprávnená riešiť a liečiť akútne zdravotné problémy svojich pacientov základnými liekmi, ktoré pre ňu nie sú preskripcne obmedzené, vrátane akútnej stresovej reakcie a depresie. Akútnu stresovú reakciu majú aj pacienti, ktorí nemajú depresie. K diagnostickému rozdielu medzi akútnou stresovou reakciou a depresiou uviedla, že akútna stresová reakcia je reakcia, ktorá vzniká u pacienta po akútnom strese, kde vyvolávajúcou príčinou môže byť úraz, hádka, nejaké zľaknutie, alebo náhla bolesť, napríklad pri infarktoch. Náhla bolesť vzniknutá aj bez nejakej vonkajšej príčiny. Prejavuje sa väčšinou zvýšením tlaku, arteriálneho tlaku krvi, schvátenosťou pacienta, búšením srdca, potením, úzkostnými prejavmi, strachom. Pokiaľ ide o depresívnu poruchu, to je ochorenie chronické, ktoré môže mať tri stupne, ľahká, stredná a ťažká forma alebo stupeň. Pri nej je dôležité, či je recidivujúca, teda opakujúca sa depresívna porucha. Táto sa prejavuje rannými pesimami, t. j. v ranných hodinách nezaujímam o danie v okolí, vlastnú osobu, vedenie domácnosti, prácu ako takú, až okolo poludnia sa tí pacienti akoby rozbehnú, akoby dokážu rozbehnúť do bežných denných aktivít. Ráno a dopoludnia sú takí pasívni, bez záujmu o čokoľvek. To je taký typický priebeh dňa u pacienta, ktorý sa lieči na depresiu, ale depresia môže mať aj iný klinický obraz. Môže byť aj s ťažkými psychotickými prejavmi, bludmi, halucináciami, to už riešia psychiatri, takéto ťažké formy. K otázke trvania akútnej stresovej poruchy uviedla, že u každého pacienta je to individuálne, ale väčšinou trvá tak dlho, ako trvajú následky vyvolávajúceho faktora. Následky mám na mysli tie fyzické, teda napríklad bolesť po úraze. Dňa 20.11.2014 k nej prišla pacientka s diagnózou ťažkej akútnej stresovej reakcie po úraze, tak liečila jej ťažkosti v ten deň. Na prejav tejto diagnózy použila injekciu, ktorú mala v doporučení na lekárskej správe svojej psychiatričky. K jej nálezu z 24.11.2014, ktorý jej bol predložený obhajcom, uviedla, že subjektívne ťažkosti pacientky tam nie sú uvedené žiadne, je to objektívna správa pre policajný zbor. Zranenia ňou určenej diagnózy v slovenčine určila ako „pohmoždenie oboch kolien, viac vľavo.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal znalecké dokazovanie výsluchom znalca Y. T. T.. Ten po zákonných poučeníach zotrval na záveroch a obsahu svojho znaleckého posudku č. 34/2014. K otázke obhajoby, ktorá spochybnila jeho znaleckú odbornosť - pôsobiť znalecky pri posudzovaní zranení živých ľudí - poukázal na č. 48 15 00 smernice MS SR č. 7/2009 Zb. inštrukcií a oznámení, ktorá ho oprávňuje posudzovať mechanizmy pri úrazoch, nehodách, ublíženiach na zdraví, aj u živých ľudí. Súdne lekárstvo je vo všeobecnosti medicínskym odvetvím, ktoré rieši problematiku vonkajšieho násillia na ľudský organizmus. V znaleckom odvetví súdneho lekárstva pôsobí od roku 2014, ale už od roku 2007 znaleckú činnosť v tomto odvetví vykonával ako znalec ustanovovaný ad hoc. Od uvedeného roku podal cca 100 znaleckých posudkov u živých osôb na posúdenie ich zdravotného stavu, vrátane posúdenia doby liečby a doby práceneschopnosti. V tejto konkrétnej veci mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu poškodenej, ktorá sa týkala poranení, ktoré utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Táto dokumentácia bola postačujúca na to, aby vypracoval znalecký posudok. Pri osobnom vyšetrení poškodenej boli pomliaždeniny vyhojené a krvné podliatiny vstrebané. Obvyklý spôsob života poškodenej bol obmedzený bolestivosťou, opuchmi, krvnými podliatinami, ktoré mohli viesť k poruchám hybnosti chôdze a tým k zníženiu obvyklého spôsobu života, alebo výkonu obvyklej činnosti. Poukázal na svoj znalecký posudok, kde uviedol dobu cca 3 - 4 týždne, keď poškodená mohla mať problémy a bolestivosť pri chôdzi, chôdzi do schodov, možno bicyklovaní, vstávaní, kľáčaní a podobne. Na otázku obhajcu poukázal na stranu 14, bod d) svojho znaleckého posudku, kde potvrdil, že menovaná už dlhodobo trpela stredne ťažkou, až ťažkou depresívnou poruchou a organickým psychosyndrómom. Čiže psychické problémy mala už pred dopravnou nehodou. Avšak, pokiaľ ide o akútnu stresovú reakciu, táto nepatrí medzi depresívne poruchy. U poškodenej k akútnej stresovej reakcii mohlo dôjsť, ak by aj netrpela depresívnou poruchou. Vo všeobecnosti sa jedná o ľahký poúrazový stres, ktorý nepretrváva, spravidla sa stabilizuje a spravidla nezanecháva trvalé následky. Preto na otázku obhajcu uviedol, že nevidí dôvod na to, aby po utrpení akútnej stresovej reakcie poškodená po troch dňoch nemohla šoférovať.

Na základe povinnosti uloženej súdom na hlavnom pojednávaní znalec doplnil zoznam znaleckých posudkov, ktoré vypracoval v roku 2014 na posúdenie zdravotného stavu, vrátane posúdenia doby liečby a doby práceneschopnosti u živých ľudí, do podania znaleckého posudku č. 34/2014 u poškodenej. Predchádzalo mu 11 znaleckých posudkov u živých ľudí.

Znalec Y. R. M., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, traumatológia, v znaleckom posudku č. 135/2018 posúdil dobu liečby u poškodenej u najzávažnejších z utrpených zranení na najviac päť dní. Súd tento dôkaz vykonal ako listinný z dôvodov uvedených ďalej.

Z obrazového záznamu, zhotoveného kamerou Mestskej polície v Hanušovciach n/T., súd zistil, že k zrážke vozidla obžalovanej do poškodenej došlo takmer na konci prechodu pre chodcov, pri prechádzaní poškodenej cez prechod pre chodcov z protismerného jazdného pruhu do jazdného pruhu pohybu vozidla obžalovanej. Náraz poškodenú odhodil na bok, po ktorom spadla na kolená a dlane.

V zázname z dopravnej nehody z 22.11.2014, ako aj zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody z 22.11.2014 OR PZ Vranov n/T., ODI, je popísaná dopravná nehoda a okolnosti, za akých k nej malo dôjsť. V pripojenej fotodokumentácii z 21.11.2014 sú obrazové záznamy z miesta zrážky.

Vo fotodokumentácii z 15.01.2015 sú obrazové záznamy OMV Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., zelenej farby, so zápisnicou o obhliadke motorového vozidla z 15.01.2015. Na vyhotovených fotografiách a je to podchytené aj v predmetnej zápisnici o obhliadke, na vozidle sú viditeľné poškodenia spôsobené opotrebovaním a užívaním vozidla. V prednej časti vozidla je predný nárazník pod predným pravým svetlom posunutý smerom nadol. Pod stredovou mriežkou kapoty sa nachádza odlomená plastová časť. Predný ľavý svetlomet sa zahmlieva z vnútornej strany.

Zo zvukových záznamov telefonátov medzi obžalovanou a poškodenou zo dní 18.11.2014 a 21.11.2014 je zrejmé, že v oboch prípadoch telefonovala obžalovaná poškodenou a aktívne sa snažila poškodenú naviesť na požiadavku náhrady škody od nej v spojitosti s iniciovaním trestného konania.

V lekárskej správe z 20.11.2014 Y. X. M., lekárka z odboru Všeobecné lekárstvo, uvádza ako pôvod zranenia, ktorý pacient udal, že ju 11.11.2014 malo na priechode pre chodcov v Hanušovciach n/T. zraziť auto a ona spadla na obe kolená. Zistenú diagnózu uvádza: „pohmoždenie oboch kolien, viac vľavo.“ Úraz posudzuje ako stredne ťažký.

V správe z 20.11.2014 uvádza Y. M., po identicky uvedených subjektívnych ťažkostiach poškodenou, objektívny nález - hematóm v oblasti ľavého kolena 9 cm x 5,5 cm v regresii, v oblasti pravého kolena len minimálny hematóm, už resorbovaný 2 cm x 1,5 cm. Podaný apaurin inj. i. m. Ako diagnostický záver určuje S 83.7 - poranenie viacerých útvarov kolena a F 43.0 - akútna stresová reakcia.

Z odpisu z Registra trestov a súdnych lustrácií súd zistil, že do dňa skutku 11.11.2014, ako ani po ňom, do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, obžalovaná nebola trestne stíhaná, ani odsúdená. V priestupkovom konaní jej 04.02.2014 bola uložená bloková pokuta 10,- EUR za porušenie predpisu o rýchlosti jazdy a 22.11.2013 pokuta v sume 60,- EUR za porušenie predpisu o vchádzaní na cestu. Vodičské oprávnenie skupiny B jej bolo udelené 13.07.2010. Správy k osobe obžalovanej sú v zásade pozitívneho charakteru.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že k skutku došlo tak, ako je popísaný v obžalobe a že zodpovednou za tento skutok a vinníkom tohto skutku je obžalovaná z nasledovných dôvodov:

Predovšetkým z obrazového záznamu - kamerového záznamu z miesta dopravnej nehody na Ul. Slovenskej v Hanušovciach nad Topľou, vyhotoveného mestskou kamerou, umiestnenej na križovatke ulíc Slovenská a Jarmočná, je zrejmé, že obžalovaná pravou prednou časťou vozidla Škoda Fabia, zelenej farby, evidenčné číslo L. XXX E., narazila do chodkyne - poškodenej X. R. takmer na konci prechodu pre chodcov, na pravej strane vozovky pri krajnici, pričom poškodená prechádzala cez prechod pre chodcov z protismerného jazdného pruhu do jazdného pruhu vodičky, z pohľadu vodičky - obžalovanej. Po tomto náraze poškodená spadla na otvorené dlane rúk a kolena.

Zrážku poškodenej obžalovanou potvrdila aj svedkyňa H. T., ktorá síce vo výpovedi neuviedla, že samotnú zrážku videla, ale bezprostredne po nej videla pani R., ako kľáčí na prechode spadnutá na kolena s dľaňami rúk opretými o zem. Náraz potvrdil aj svedok R. T., ktorý počul náraz a následne videl na konci prechodu pre chodcov pani R., ako kľáčí na prechode pre chodcov na rukách a nohách. Títo svedkovia síce nepotvrdili, že videli samotné vozidlo obžalovanej naraziť do poškodenej, ale z nimi popísaného následného konania obžalovanej je zrejmé, že do chodkyne narazila svojim motorovým vozidlom ona. Vozidlo totiž obďaleč zastavila a začala sa zaujímať o poškodenú. Jednoznačný dôkaz, ktorý usvedčuje obžalovanú, je však vyššie uvedený kamerový záznam mestskej polície, z ktorého je zrejmé, že ona svojim motorovým vozidlom narazila do poškodenej na priechode pre chodcov.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“): Vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu a starým osobám.

Podľa § 14 ods. 1 písm. f) ZCP: Vodič je povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky.

Z uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaná porušila dôležitú povinnosť, ktorú jej ukladá § 4 ods. 1 písm. e), písm. f) ZCP.

Obranu obžalovanej, ktorá prostredníctvom obhajcu namietala stanovenú dobu liečenia, spoľahlivo vyvrátil znalec Y. T. T., znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Súdne lekárstvo, ktorý bol ustanovený ako znalec do konania v prípravnom konaní uznesením OR PZ Vranov n/T., ODI, zo dňa 20.12.2014. Pred podaním znaleckého posudku bol poučený podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku a o trestnoprávných následkoch nepravdivého znaleckého posudku podľa § 347 Trestného zákona. Dobu liečenia určil na 3 - 4 týždne, do 42 dní.

Obhajoba spochybnila odbornosť znalca Y. T. v predmetnom odbore a odvetví - posudzovať zranenia u živých osôb.

Podľa Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 17570-1/2006-OZS z 19.06.2006 sa v Konceptii v odbore Súdne lekárstvo, v časti 1.2 Charakteristika starostlivosti v odbore (S.4), uvádza, že súdne lekárstvo: "pre potreby orgánov štátnej správy a orgánov, na ktoré prešli úlohy štátu alebo orgánov činných v trestnom konaní, vykonáva prehliadky živých osôb (prípady identifikácie osôb, pri podozrení zo zneužívania omamných a psychotropných látok, pri seba poškodzovaní, pri hodnotení

úrazov a ich následkov, pri vyhľadávaní a hodnotení stôp násilia na tele pri trestných činoch proti životu a zdraviu a iných násilných skutkoch a podobne).“

Podľa bodu 48 15 00 zbierky Inštrukcií a oznámení č. 7/2009 MS SR - Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) - ide o medicínske odvetvie, ktoré rieši problematiku pôsobenia vonkajšieho násilia na ľudský organizmus, vrátane pôsobenia cudzorodých látok a škodlivín (drogy, liečivá, priemyselné škodliviny); zahŕňa výkon súdnych a súdno-lekárskych pitiev pri náhlych a neočakávaných úmrtiach; pri úmrtiach s úrazovou anamnézou, pri dopravných a iných nehodách, pracovných úrazoch, samovražďach, vraždách, pri úmrtiach počas operačných výkonov (napr. mors in tabula), pri diagnostických a terapeutických pochybeniach a invazívnych zákrokoch, zahŕňa mikroskopické vyšetrenie nekroptického materiálu, zaoberá sa problematikou identifikácie neznámych osôb, kostrových nálezov, posudzovaním opitosti, prepočtami alkoholu, vyšetrovaním cudzorodých látok v biologickom materiáli, vyšetrovaním krvi a krvných stôp, rieši posudzovanie mechanizmov pri úrazoch, nehodách, ublížení na zdraví a podobne.

K námietke obhajoby o nepríslušnosti ustanoveného znalca podávať znalecký posudok v tomto prípade k živej osobe - poškodenej, tak súd hodnotí, že v zmysle citovaných právnych predpisov k úprave znaleckej činnosti a jednotlivým odbornostiam, bol ustanovený znalec z odboru Súdne lekárstvo oprávnený takýto znalecký posudok v predmetnej veci podať. Práve opačný postup, ak by súd pribral znalca z iného odboru, eventuálne vyhovel návrhu obhajoby na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku, by mohol znamenať pribratie znalca z nepríslušného odvetvia a spôsobiť tým zbytočné predĺženie konania. V tomto kontexte porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Tdo/46/2016, zo dňa 31.05.2017, od ktorého právnych záverov súd nevidí dôvod sa odkloniť. Oprávnenosť znaleckých zistení znalca zosilňuje jeho dlhodobá prax v predmetnom odbore pri podávaní znaleckých posudkov, kde na výzvu súdu doložil, že len v roku 2014 do vypracovania predmetného znaleckého posudku, podal na základe ustanovení orgánov činných v trestnom konaní jedenásť obdobných znaleckých posudkov u živých ľudí. Pred podaním znaleckého posudku bol znalec riadne poučený podľa § 144 Trestného poriadku a trestnoprávnych následkoch podania nepravdivého znaleckého posudku, nemal žiaden vzťah k stranám konania, preto súd nemal dôvod o jeho znaleckých záveroch pochybovať.

K námietke obhajoby k nesprávnu určenie diagnózy - akútnej stresovej reakcie, ktorú mala v súvislosti s dopravnou nehodou poškodená utrpieť, nakoľko už pred touto nehodou sa psychiatricky liečila na depresívnu poruchu, súd uvádza, že z dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutočne už pred nehodou 11.11.2014 sa poškodená X. R. psychiatricky a medikamentózne liečila na depresívnu poruchu, ktorá podľa jej vlastných slov mala vzniknúť po smrti jej manžela. Avšak, ako uviedol ustanovený znalec pri svojom výsluchu, akútna stresová reakcia nepatrí medzi depresívne poruchy, s depresívnymi poruchami v zásade nesúvisí. K akútnej stresovej reakcii môže dôjsť aj u človeka, ktorý netrpí depresívnou poruchou. Takéto hodnotenie znalec uviedol vo svojom znaleckom posudku a pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, bez nejakých rozporov na tomto zotrval. Súd uvádza, že i Y. X. M., všeobecná ošetrojúca lekárka poškodenej, pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdila slová znalca, kde oddelila diagnózu akútnej stresovej poruchy od depresie. Súd na margo uvádza, že je úplne zrejmé, že ktokoľvek, i úplne zdravý človek, by po zrazení motorovým vozidlom stresovú reakciu utrpel. U každého jedinca je však individuálne, akej intenzity. Preto súd nemá dôvod pochybovať o znaleckom závere, ktorý akútnu stresovú reakciu na tento faktor zhodnotil ako šok ľahkého stupňa.

Súd konštatuje, že závery znalca Y. R. M., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia: Chirurgia a traumatológia, ktoré uviedol v svojom znaleckom posudku č. 135/2018, ktoré do konania prostredníctvom obhajcu predložila obžalovaná, sú iné. Tento určil dobu liečenia na najviac päť dní. Nakoľko ale znalec pred podaním tohto znaleckého posudku nebol poučený podľa § 144 Trestného poriadku, ako ani o trestnoprávnych následkoch podania vedome nepravdivého znaleckého posudku, ale najmä s poukazom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktoré hodnotí znalca z odboru Súdne lekárstvo za oprávneného podávať znalecké posudky u živých osôb, súd vykonal tento znalecký posudok, predložený obhajobou, ako listinný dôkaz a za relevantné vzal závery znalca Y. T., ustanoveného v tomto konaní už v prípravnom konaní orgánom činným v trestnom konaní. Dôvodnosť odmietnutia tohto návrhu zo strany súdu je fakt, že Y. R. M. vyhotovil tento znalecký posudok dňa 07.01.2019, to je vyše 7 rokov po utrpení úrazu poškodenej a to, ako je v ňom uvedené, len na základe zdravotnej dokumentácie poškodenej. Oproti tomu orgánmi činnými v trestnom konaní ustanovený znalec Y. T. svoj znalecký posudok vyhotovil dňa 31.12.2014, to je cca mesiac a pol po

úraze poškodenej, pričom ako podklad pre jeho vyhotovenie mu slúžila nielen zdravotná dokumentácia poškodenej, ale aj samotné vyšetrenie poškodenej lekárom dňa 22.12.2014 (článok 1 Úvodná časť predmetného znaleckého posudku - č. I. 41).

Z rovnakých dôvodov preto súd odmietol vykonať ďalšie dôkazy navrhované obhajobou a to výsluch Y. E. U., chirurga a Y. J. Q., psychiatricky, ako aj prizvať znalca z odboru traumatológie a uložiť mu vyhotoviť kontrolný znalecký posudok k posudku znalca Y. T..

Vykonané dôkazy takto vo vzájomných súvislostiach jednoznačne preukazujú vinu obžalovanej zo spáchania skutku podľa obžaloby a vyvracajú jej obranu.

Pri určení druhu a výmery trestu a pri hodnotení osoby obžalovanej súd zobral do úvahy v zásade pozitívne správy na obžalovanú a to, že doposiaľ súdne trestaná a odsúdená nebola. Dopustila sa doposiaľ dvoch priestupkov v odbore dopravy. Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, súd sa stotožnil so záverečnou rečou prokurátora, ktorý nenavrhol uložiť takýto trest s poukazom na to, že od skutku už uplynulo takmer päť rokov, obžalovaná vodičský preukaz po skutku zadržaný nemala a od skutku sa nedopustila žiadneho priestupku. Preto by uloženie takéhoto trestu nenaplnilo svoj účel.

Z uvedených dôvodov tak súd uložený peňažný trest v sume 300,00 EUR, s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov pre prípad jeho úmyselného zmarenia, považuje za dostatočný na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti.

Poškodené X. R. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. si v trestnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody pre prípad odsudzujúceho rozsudku. Nakoľko by si určenie výšky škody vyžadovalo ďalšie rozsiahlejšie dokazovanie, súd obe poškodené podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, resp. konanie pred iným príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.

Nakoľko sa prokurátor po vyhlásení rozsudku vzdal práva na odvolanie sa voči nemu, toto právo mu zaniklo.